

VECKOBLADET

7

UTGIVET AV VPK OCH KU I LUND

Utkommer fredagar

1981 7:e årg.

Lösnummerpris 1 kr

Fredagen den 20 februari.

LILLA TEATERN: BRUKSTEATERN:

Hur ska det gå för Olle och Veronika?

Ja det får ni inte reda på om ni går på Lilla Teaterns nya pjäs: »Se mig i ögonen» eller »Ensamhet, tväsamhet, tveksamhet». Däremot får ni en hel del tankeställare om det komplicerade och de dolda, dubbla budskap som ofta uppstår i ett parförhållande, oavsett dess karaktär.

Handlingen är enkel, vi förs in i en pågående fest i ett kollektiv, en fest för att fira »återförenandet». Under festen spelar man upp vad som tidigare hade inträffat i

svar för sig själv, att våga stå upp för sig själv och andra, och sist men inte minst att ta ansvar för varandra. Det är självklart att mycket går ut på att man inte kan behandla andra som objekt, utbytbara efter stundens tillfälliga intresse.

Det är ett intensivt spel som fångar ens uppmärksamhet från början till slut. Sångerna är (som vanligt) bland det bästa. Har ni inget annat för er, och även om ni har något annat för er, så ska ni ta och gå på Lilla Teatern.

Q

kollektivet och som lett till trasel.

Fyra personer bor i kollektivet: Olle (ordmakare), Stickan (en evig, oförlömlig brudraggare), Björn och Mia (som hängt ihop under sex år). In i kollektivet kommer den utlösande faktorn: Veronika.

Både Olle och Veronika vill framstå för varandra som självständiga, fria människor som inte vill knyta ett fast traditionellt förhållande. Björn och Mia bryter från varandra, mycket p g a Veronikas inflytande: hon framstår som ett hot mot Mias fast uppbyggda värld, det uppstår konventionell svartsjuka dem emellan.

Det är som bäddat för konflikter och uppgörelser.

Det är inte min mening att här säga något mer om själva handlingen, det är viktigare att lägga tyngdpunkten på det innehåll, budskap, som framförs genom pjäsen. Samtidigt vill jag poängtera att det inte ges någon slutlig lösning eller förslag till lösning. Mycket gäller ansvar, att ta an-

svaret för sig själv, att våga stå upp för sig själv och andra, och sist men inte minst att ta ansvar för varandra. Det är självklart att mycket går ut på att man inte kan behandla andra som objekt, utbytbara efter stundens tillfälliga intresse.

Nu ska också förskolor och fritidshem själva få äran att ansvara för att nedskärningarna sker så smärtfritt som möjligt:

För någon vecka sedan fick nämligen daghem mm i Lund reda på att de sedan årsskiftet arbetar efter ett nytt system, sk personalt budget. Det innebär i korthet att varje barnstuga själv svarar för sina personalkostnader, inklusive vikarier.

Kan man vara god i ett ont samhälle?

I kväll har Bruksteatern premiär på Lunds stadsteater med *Den goda människan från Sezuan* av Bertholt Brecht. Pjäsen spelas också på lördag.

Den goda människan från Sezuan var en av Brechts favoritpjäser. Han arbetade med den under 30- och i början av 40-talet, urpremiär 1943. Pjäsen tema är omöjligheten att vara en god människa i ett ont samhälle. Det Sezuan som pjäsen utspelas i står som en symbol för alla platser på jorden där människor utsugs och förnedras.

I pjäsens början nedstiger ett par gudar för att söka efter goda människor... så att det äntligen ska bli slut på talet att godheten inte trivs på jorden». De lyckas finna en sådan i den prostituerade Shen Te. Hon belönas med en penninggåva och köper en liten

tobaksaffär. Men snart finner hon att det är svårt att förena godhet och affärsverksamhet. För att klara sig ikläder hon sig rollen som kusinen Shui Ta, som gör de saker som är onda men nödvändiga för att klara affärerna. Den här dubbelidentiteten leder givetvis till förvecklingar och komplikationer...

Jag såg en provföreställning av pjäsen i början av veckan. Tidigare hade jag bara sett Bruksteatern i skolföreställningar och andra mindre uppsättningar. Men den här gången har man slagit på stort. *Den goda människan från Sezuan* är en stor uppsättning, med många roller och en speltid på 31/2 timme. Det är en imponerande satsning av Bruksteatern, och även om jag inte sett den helt färdiga föreställningen (eftersom den har premiär ikväll), så ger det jag sett ändå underlag för att definitivt kunna rekommendera ett besök på Stadsteatern.

J

Ett nytt sätt att öka BUDGETÖVERSKOTTET

Vilka konsekvenser får det? Jag frågade ett par av mina arbetskamrater på daghemmet Munspelet:

Carl Håkansson: Det är meningen att vi ska lägga våra semester vid perioder när det är lite barn. Om någon ska kunna ta semester under terminstid, när det behövs vikarier, måste man ha insparade vikariedagar att ta till Dvs man måste låta bli att sätta in vikarier vid vissa andra tillfällen. På samma sätt kan man snåla sig mellan olika avdelningar. Vad gör man t ex om fem personer samtidigt vill ha semester, när det enigt det nya systemet bara finns utrymme för två?

Anna-Lena Brogren: Risken är att man går till dagis även om man är halvsjuk. Det här systemet skapar osäkra förhållanden. Vad gör ett daghem som drabbas av en influensaepidemi i november-de-

cember när större delen av anslaget är förbrukat?

Det finns en risk att vi hela tiden viker undan och anpassar oss till sparåtgärderna, samtidigt som vi försöker att ändå leva upp till de mål som är uppsatta för förskolan.

Carl Håkansson: När detta presenterades för oss på en föreståndarträff så Christer Wessfeldt (som är sektionschef inom barnomsorgen) att det här innebär att man går ner till gräsrotterna, vi får vara med och bestämma om vår egen situation.

Men så är det ju inte. Man överlastar ansvaret på oss, istället för att själv ta sitt ansvar. Vi görs till sociala centralnämndens förlängda arm. Det är hela tiden dem vi ska vara solidariska med, istället för med barnen.

Jan H

Ska man vara med i VPK?

VB KOMMENTAR

Under det senaste året har något tiotal personer begärt utträde ur VPK Lund. De har anförat olika skäl för att lämna partiet. Någon utträdde pga en lokal trafikfråga, en annan för att VPK inte tillräckligt intresserade sig för universitetet och studenterna. I andra fall har man menat att VPK och KU (ungdomsförbundet) varit alltför okritiska inför förhållandena i de östeuropeiska staterna. Men det vanligaste skälet har inte varit politiskt, man har anförat tidsbrist, att man inte hinner och inte orkar med politiskt arbete för närvarande.

Modernt gå ur?

Vad finns då att säga om detta? Har det blivit modernt att gå ur VPK? Nej, knappast. Det är verkligen inte frågan om någon massutströmning. I förhållande till hela medlemsantalet är det ett fåtal som valt att lämna partiet. Men samtidigt har tillströmningen av nya medlemmar inte varit lika stor som tidigare under 70-talet. Och dessa båda fenomen kan ha likartade orsaker, både i synen på partiarbetet och politiken. Därför kan det finnas skäl att diskutera frågan. (VB står öppet för andra synpunkter på saken.)

Ett litet massparti

Vanligast är alltså att man anför tidskäl. Är det Lenins teser om elitpartiet, de ställhårda yrkesrevolutionärernas förtrupp, som spökar? Det borde inte vara så. VPK är inget elitparti, utan ska enligt partikongressens beslut vara ett massparti (även om det är ett ganska litet massparti). Partiet ska inte bara vara till för familjelösa superaktivister.

Det borde inte vara så att någon går ur partiet för att han/hon »inte har tid». Man bör se sitt partimedlemskap som en livslång företeelse. Har man det jobbigt under några år av sitt liv med barn, arbete eller studier, så är det inte något skäl att gå ur partiet. Man kan stå kvar som medlem, men inskränka aktiviteten till att läsa Veckobladet, för att senare åter aktivera sig politiskt. Om man gått ur partiet under de jobbiga åren är steget tillbaka till politiken säkert betydligt längre.

Politiken

Förutom de organisatoriska skälen och svepskälerna – kan det även finnas politiska skäl till att lämna VPK? Vi har nämnt relationerna till staterna i Östeuropa. Då och då stöter man på uppfattningen att VPK och i synnerhet KU håller på att bli alltmer »sovjetvänliga» (t ex hade Arbetet en ledare

på det ämnet i tisdags). Det hade naturligtvis varit trevligt att enkelt kunna avfärda den sortens skrivelser. Men riktigt så enkelt är det ändå inte.

Det finns tendenser till en sådan utveckling. APKs utbrytning ledde inte till att VPK gjorde upp med prosovjetismen. I stället valde man att ligga relativt lågt för att inte stöta bort medlemmar över till det sovjetvänliga alternativet. Det är väl en ganska utbredd uppfattning inom VPK Lund att partiet som helhet intar en väl försiktig hållning till den »reella socialismen» stater, kritik framförs, men med viss måtta. (Man kan t ex jämföra Ny Dags och VBS rapportering från CMS Östeuropaseminarium i höstas.)

Men samtidigt får man ju inte överdriva de här tendenserna (vilket Arbetet givetvis gjorde). Händelserna i Polen har bland mycket annat också gjort VPKs inställning klarare. VPK och KU har tagit ställning för arbetarnas kamp, för Solidaritetets krav, mot den förstelnade partibyråkratin.

Traditionerna

VPK har ju en historisk tradition, som innehåller många goda insatser. Men som i en del delar inte är så mycket att skryta med. Mer just denna tradition kan också vara en styrka. Är vi medvetna om misstagen kan vi undvika att göra om dem. Just det förhållandet att vi i vår tradition kunnat se hur broderpartier som försökt förverkliga socialismen skapat nya fåtalsvälden, borde kunna göra oss särskilt uppmärksamma på diktatoriska tendenser, särskilt angelägena om nödvändigheten att förena socialism med demokrati. Och en politisk osjälvlständighet som SKPs, som hela tiden lägger om kursen efter de senaste signalerna från Peking skulle vara helt otänkbar i dagens VPK.

Sossarna

En annan politisk fråga rör förhållanet till socialdemokratien. Ska man som socialist arbeta politiskt inom VPK eller SAP? Det är naturligtvis bra att det finns en vänster inom SAP. Men frågan är vad den kan utträta i den världiga och trögörliga Rörelsen. T ex i SSU hotas nu en grupp medlemmar av uteslutning för »fraktionsverksamhet». Som det rikspolitiska läget nu ser ut, kommer O Palme att sätta sig på statsministerstolen -82 och därefter föra en hård, traditionell kapitalistisk politik, med hänvisning till att vi måste sanera landets finanser efter det borgerliga vanstyret.

Det behövs ett vänsteralternativ i svensk politik. VPK är, trots alla eventuella orister det enda realistiska alternativet till vänster om socialdemokratien. Det är ett gott skäl till medlemskap.

Olycksfall vid Höje å

Ibland förekommer det olycksfall i det kommunalpolitiska arbetet: ett beslut fattas på undermåliga grunder och fastän de inblandade efter hand inser att beslutet är olyckligt så är det ingen som har ork att göra något åt det och så rullar det bara vidare. Något åt det hållet tycks vara på väg att hända nere i tassemarker-na vid Höje å.

Över floden in bland träden

Det är kommunfullmäktige som i sin nya iver att tillgodose lundabornas behov av cykelleder har bestämt att det ska anläggas en cykelväg nere vid Höjeå, på norrsidan mellan reningsdamarna och själva ån. Närmast aktuell är sträckan mellan järnvägsbron och Värpinge. Pengar finns anslagna och arbetet har påbörjats borta vid järnvägsbron - maskinerna har redan varit där och manglat ner vegetationen. Arbetet fick emellertid avbrytas pga högt vattenstånd.

Däri ligger ett av problemen. Den planerade cykelvägen ligger så lågt invid ån att den kommer att stå under vatten ett par månader om året – reningsverks-folket har svart på vitt om det genom sina mätserier. Det blir

en dyr cykelväg att bygga och underhålla

Vad är Sarek mot reningsdamarna?

Men allvarligare är att det är ren kläfingrighet att gå in och göra ordentliga (asfalterade?) cykelvägar med åtföljande schaktningar och anläggningsarbeten i denna behagligt skräpiga naturmiljö. Naturmiljö? Tja, det här är ju inte fråga om den av människor orörda naturen, men det är det ju nästan aldrig. Här är vi verkligen mitt i kulturlandskapet – dammarna rymmer ju bokstavligen restprodukterna från människorna i Lund. Det gör dem inte mindre vackra eller spännande – jag kan försäkra att man kan göra de mest romantiska utflykter dit ner. Det gäller bara att frigöra sig från det ideologiska förtryck som utövas av den borgerliga storsvenska naturuppfattningen. I den räknas bara milsvida, tråkiga skogar, s k ödemarks-sjöar med ensligt skrikande storlom och banala vykortsfjäll. Inget ont om Sarek eller så, men mangelgravarna och industriterrängen med nedlagda tegelbruk och brännerier har vi ju faktiskt här där vi bor. Och förresten: en VPK Lund mycket närstående ornitolog kan berätta att nere vid reningsverket finns fina bestånd av häckande kärrsångare och att området erbjuder fina rastplatser och därmed ringmärkningsmöjligheter för t ex trast. Nu på vintern ser man också ett och annat i dammarna och det är inte ovanligt att det sitter nån trevlig vråk på en stolpe vid åkanten. Området är givetvis en spännande vildmark för barnen och jag förstår dem: min barn-doms förnämsta lekplats var en soptipp.

Stoppa vägen!

Kort sagt: det är utmärkt med cyklar och det behövs en massa välordnade cykelleder här i trakten. Men låt oss slippa dem vid Höje å och mätte en bred och för den delen gärna ohelig koalition kunna stoppa pågående projekt. Förresten finns det en fullt acceptabel markväg några hundra meter från ån, norr om dammarna.

Lucifer

PRESSGRANNAR

Alla hänvisningar till det »västerländska kulturarvet» har strukits ur läroplaner för landets grundskolor. Skolöverstyrelsen utfärdar direktiv på att statsskick, namn, begrepp och årtal liksom utrikespolitik och gränsfrågor ska utrensas ur historieböckerna. I SIA-skolan införs 8-timmarsdag med tvångspyssel samtidigt som analfabeterna tillåts bli fler. Mörkret sänker sig över landet. En ny medeltid?

Vad är detta? Är det Sven Stolpe som kräcks ur sig om tillståndet i fosterlandet i sin norska favorittidning? Nej. Det är texten i en helsidesannons för Folket i Bild-Kulturfront i studenttidningen Lundagårds senaste nummer. Sidan upptas också av en stor bild på ett äpple: »Folket i Bild bjuder på kunskapens frukter.»

Det är inte utan att VB tycker att Fibbans äpplen har en rätt obehaglig bismak.

Det västerländska kulturarvet

Vårdarbetaren, VPK:s arbetsplatstidning inom sjukvården har kommit ut med det första numret för året. Man är nu inne på den fjärde årgången av denna arbetsplatstidning. Det senaste numret är ett temanummer om psykiatri.

– En klart försummad del av vår verksamhet. Vi har diskuterat länge ett temanummer om psykiatri. Tyvärr utgör det begränsade utrymmet i en arbetsplatstidning ingen mer djupgående analys av trender inom den psykiatriska vården. Det här numret får nog snarast verka som ett smakprov på olika sektorer som är under diskussion. Dessutom vänder vi ju oss till en mycket bred publik, där de flesta troligen inte vet mycket om detta speciella vårdområde.

Det säger Tomas Kanter, ansvarig utgivare för Vårdarbetaren. Numret innehåller bl.a. en intervju med Behandlingsgruppen, ett öppet värdearbete. En artikel om vilka följder inskränkningarna i ekonomin får för psyk, en intervju med patientföreningens fd. ordförande, och en personlig artikel av en skötare som jobbat 30 år på S:t Lars. Vad man kanske saknar är vad VPK har för åsikt.

–Ja, det är möjligt, men vad är VPK:s mening om psykoterapi, miljöterapi ovs? Vi i redaktionen tyckte det var mer angeläget att försöka beskriva de olika vårdformer som florerar. Sedan tycker vi väl generellt sett att vi genomsvårar hela numret av miljömässiga och samhällsliga faktorer som påverkar människorna och som leder till sjukdom och ohälsa. Men som sagt, vi gör inte i numret anspråk på att presentera partiets psykiatriska handlingsprogram. Något sådant finns inte, men kanske kan vi öka vår kunskap om psykiatri genom att öka debatten.

MOTIONER

VPK Skånes årskonferens äger rum den 23 och 24 maj i Kristianstad. Enskilda medlemmar och/eller lokalorganisationer har rätt att motionera till konferensen. Senaste tillfället för VPK Lund att behandla motioner är på kommunmötet den 19 mars. Motionerna ska nämligen vara distriktsstyrelsen tillhanda 3 april. Därför uppmanas medlemmar i VPK Lund att lämna in ev motioner till styrelsen senast den 6 mars.

Huon Lei och Pron Jeng två kamrater från Kampuchea

Kmerspråket saknar ordet skrivmaskin. Man använder istället det franska machine à écrire. I Pol Pots Kampuchea förföljdes de intellektuella. Huon Lei och hans medfångar gjorde allt för att dölja sina kunskaper och framstå som enkla, okunniga människor. Men en av dem använde i något sammanhang ordet skrivmaskin. Den franska termen kostade honom livet.

Annars dog de flesta av svält och umbäranden. Arbetet började klockan tre på morgonen och slutade klockan sex på kvällen, med en kvarts lunchpaus. Maten bestod av en liten skål gröt. Bara ett dussin fanns kvar i livet 1977, när de frigavs i samband med Pol Pots angrepp på Vietnam.

Huon Lei, en spenslig man i mörk kostym och pastellfärgad skjorta, har svårt att hålla den diplomatiska masken när han berättar vad han har gått igenom och vad han har sett för det lilla auditoriet, som har samlats till Solidaritet med Vietnams och Fredskommitténs möte i studie-cirkelrum 4. Den grävita snö hopar sig på takfönstrens rutor.

Arbetsläger

Prom Jeng tar vid. Han är kanske något äldre, något tunnhårigare och något mer indisk till sin typ. Arbetsdagen i det läger där han tillbragte Pol Pot-åren började klockan 4 och varade till klockan nio på kvällen. Efter arbetsdagen slut brukade fångarna tvingas till uppställningar för olika slags av kontroll. En kväll höll kommandanten upp en fransk tidning framför raden av utmärklade fångar.

–Finns det någon som kan läsa detta? Vi behöver kunnigt folk för vissa uppgifter i Phnom Penh.

Prom Jeng insåg att det var ett djävulskt trick, men flera av hans

kanrater lät lura sig och sträckte upp sina händer. De blev dödade samma kväll.

Läkare mördades

Några frågor varför de röda khmererna mördade landets läkare. Prom Jeng förklarar, att de röda khmererna under hela befrielsekriget mot USA 1970 till -75 var helt utan västerländsk medicinsk kunskap och västerländska läkemedel. Allt från febrar till nappalskador måste botas med traditionella metoder. De röda khmererna bedömde de västerländskt utbildade läkarna som överflödiga och försökte utrota dem när de kom till makten.

Idag är Pol Pots röda khmerer fördrivna ur landet. De håller inte någon del av dess yta. En och en halv miljon hektar jord har odlats upp. En god skörd bärgades i december och en ny kommer att bärgas i mars. En miljon människor sitter i skolbanken i en gradvis alfabetiseringskompanj. De som kan läsa och skriva lär dem som inte kan.

65% änkor

Men befolkningsstrukturen är allvarligt skadad. 65% av befolkningen utgörs av änkor. 70% av befolkningen lider av olika sjukdomar.

När ska Vietnam ut ur Kampuchea?

Prom Jeng svarar kategoriskt: Så länge Pol Pots soldater befinner sig i sina thailändska baser längs den kampuchianska gränsen och förses med vapen och utrustning från Kina måste det vietnamesiska gränsskyddet finnas kvar. Kina är det stora hotet, och Pol Pot är Kinas verktyg.

Vi erinrar oss Deng Xiaopings förtroliga ord till president Carter att Vietnam är Sydasiens Kuba. Samförståndet mellan USA och Kina grundar sig på att de har likartade ambitioner och likartade problem. USA:s ansträngningar att hålla Centralamerika med Nicaragua, El Salvador,

Guatemala och Panama under klacken motsvaras av Kinas att bevara hegemonin över länderna i Sydostasien, Kuba och Vietnam är svåra stötestenar i de båda kossernas strävanden.

Sihanouk

Lei fäster uppmärksamheten vid Sihanouks nya helomvändning. Så sent som för en månad sedan utslöt han allt samarbete med oförbätterliga torterare och mördare som Pol Pot och Ieng Sary. Nu har han uttalat sin beredskap att ställa upp som galjonsfigur för en enad front med Pol Pots röda khmerer som enda verkliga maktmedel. Kina ger honom sitt entusiastiska stöd.

Sihanouk har för länge sedan förlorat det kampuchianska folkets förtroende, fastslår Prom Jeng kort. Den nya manövern betyder ingenting.

I mötesresolutionen krävs erkännande av Folkrepubliken Kampuchea och Heng Samrins regering, fortsatt återuppbyggnadsstöd och avståndstagande från varje försök att legitimeras Pol Pot.

Sverige är dyrt

Efteråt pratar vi med Prom Jeng och Huon Lei om deras privatliv. De har sina familjer med sig i Sverige och bor tillsammans på informationskontoret. Huon Lei är bekymrad för sina barn, som är tre och ett år gamla. Kontoret är ingen bra miljö för dem. Han skulle vilja ha in dem i en svensk lek-skola. Helst ville han ha en egen liten lägenhet för sin familj, men det är uteslutet av ekonomiska skäl. Sverige är dyrt och de kampuchianska representanternas tillgångar är begränsade. De ringer till kontoret och talar om för sina fruor, att de kommer hem klockan fem i åtta nästa morgon. De har varit borta en vecka och besökt bl.a. Oslo och Köpenhamn innan de kom till Lund.

Gunnar Stensson

T 44! Med polska cementvagnar!

»Socialismen är framtidens samhällsform. Järnvägen är framtidens kommunikationsmedel. Riv inga banor! Snart behövs de på allvar.»

Det uttalandet antog VPK Lunds järnvägssektion i lördags i samband med sin rundresa Lund-Malmö-Ystad-Tomelilla-Eslöv och åter till Lund. Drygt 35 medlemmar, inklusive ett dussin junior-medlemmar, deltog. Vi fick känna av SJs problem med »tågföringen», dvs vi drabbades av förseningar, men tog oss ändå runt på mindre än fem timmar. Och det trots att rälsbussen Tomelilla-Eslöv inte får köra mer än 50 km/h p g a det eftersatta banunderhållet.

Att denna bana inte kan kosta SJ några tre miljoner om året, vilket hävdats i debatten, kunde var och en av deltagarna konstatera. Men de såg också att banläggarna på 1860-talet gjorde ett gott arbete – svaga kurvor och lutningar – och att banan, upprustad, har en viktig roll att spela i en (socialistisk) framtid. Nu gäller det att hålla den vid liv, något som bl a Skånska Dagbladet på ett föredömligt sätt engagerat sef i.

I övrigt bistod Jonny Saljefeldt med skriftliga och muntliga informationer, och vi hade lyckan att i Skurup få uppleva ett extra tågmedel, en T 44 med polska cementvagnar efter. Det får bli flera resor, tyckte deltagarna. Inte minst junioreerna.

Rasistisk film på sportlovet

På fritidsgårdarna i Lund har under sportlovsveckan visats filmen Funny People. Det är en »dolda kameran»-film från Sydafrika.

I filmen ingår scener som är klart rasistiska. Den »dolda kameran» visar att svarta människor kan göra allt, »göra bort sig», för att få ett arbete eller lite pengar. Känner man till de levnadsförhållanden majoriteten av den sydafrikanska befolkningen lever under är det svårt att se det roliga i dessa scener. Delar av filmen skulle inte vara möjliga att spela in i ett land utan Sydafrikas rasättskillnadspolitik.

Bojkotta Sydafrika!

Har du flyttat?

Skicka in hela adressdelen med din gamla adress till VB Bredgatan 28
222 21 LUND. Min nya adress är:

Adress.....

Postnummer.....Postadress.....

Rätta död på Bokcafe't

När jag häromdagen tittade in på Bokcaféet hörde jag plötsligt ett högt kvinnskrik inifrån kontoret. Det visade sig vara Bitte som hittat en död rätta, badande i sitt eget blod. Förgäves hade den 25 cm (inkl svans) stora gnagaren försökt komma åt en ostbit, som gillrats i en fälla.

Jag blev bestört och förmånade personalen för detta illdåd och framhävde vikten av fredlig samlevnad mellan djur och människa, i synnerhet nu när representanter från gnagarläktet blir allt ovanligare i vår kommun. Alternativt kan ju den lille rackaren infångas i en bur och sedan, efter ett skrovsmål på gamla bullrester, förpassas till

lantlig miljö.

Rätten skulle också eventuellt kunna friges inne på konkurrenten Gleeurups eller i någon rålig Boutique. Men å andra sidan skulle väl detta kunna beräknas som kvalificerat djurplågeri.

Ockerfälla

Den bästa idén kom jag nog på sedan jag lämnat Bokcaféet: I stället för att förfölja de få kvarvarande djuren i innerstaden borde personalen göra något åt hyresvärden som, enligt rykten, tänker höja Bokcaféets årshyra från 80 till 125 000 kronor. Varför inte konstruera en jättestor ockerfälla? Ingen kommer denna gång att sörja vid bären...

Mjuu

DEBATT Den orättvisa kön

Häromveckan tog VPK-representanten i sociala centralnämnden Anders Sannerstedt, till orda i VB-serien om föräldrakooperativa daghem. Han var positivt inställd till kommunala sådana, men var helt avvisande när det gällde privat förskoleverksamhet. En del av skälen till den inställningen tycker jag är rimliga: att det blir sämre för personalen att vara privat än kommunalt anställd, och att kommunala bidrag inte bör ges på alltför lösa boliner.

Men jag blev förvånad när det sedan talades om att privata initiativ »bryter köordningen», »den resursstarke bryter sig före i kön», vikten av »solidaritet» osv... Det här är en moraliserande attityd som förvånar mig, eftersom den bygger på en felaktig förutsättning. Nämligen den att det finns en rättvis kö, där varje barn får sin plats i tur och ordning. För så är det ju inte.

Rättvis kö?

Kön till platser i den kommunala barnomsorgen fungerar så att barnen köar i sin årsklass, »79-0», »76-0» osv. För att barngrupperna ska fungera försöker man få en någorlunda jämn fördelning mellan olika åldrar i varje barngrupp. Blir det lediga platser i en barngrupp med många större barn tar man in små barn, och omvänt.

Inom årsklassen går man sedan efter födelsedatum. Detta innebär att barn födda i början av året har

goda chanser att få daghemsp plats, men att de som är födda i november-december i allmänhet har små utsikter. De får vänta rätt många år innan de kanske kan komma på fråga (om de inte kan få syskonförtur eller annan förtur).

Orättvis brist!

Det här systemet kan givetvis modifieras. I VPKs remissvar till barnomsorgsplanen föreslås att det bör vara större rättvisa i kön mellan barn födda vid olika tider på året. Men även om man öppnar kön vid varje kvartal eller något liknande, blir det ju ändå så att »hur man än vänder sig har man ändan bak». Så länge det finns brist på daghemsp platser kan man inte tala om rättvisa. Hur kan det någonsin vara »rättvist» att ett barn får plats på daghem men inte ett annat?

Ta saken i egna händer

Jag tycker det är svårt att ta entydig ställning för eller mot privat barnomsorg. Det får givetvis inte bli så att kommunen satsar pengar på privata förskolor istället för kommunala. Men jag kan inte se något grundläggande moraliskt förkastligt i att föräldrar, vars barn ligger dåligt till i daghemskön (av skäl som att de är födda vid »fel» tid på året) tar saken i egna händer och försöker ge sina barn den barnomsorg som den kommunala apparaten förmenar dem.

JH

VPKs taktiska villor

Vpkarna gjorde som påpekats i VB, en stark insats i fullmäktiges debatt om bostadsförsörjningsprogrammet. Men åtminstone i ett fall tycks det mej finnas anledning att ifrågasätta deras linje, åtminstone sådan den presenteras i intervjun med Rolf Nilson i VB nr 5. På tidningens fråga om varför Vpk är villiga att gå med på upp till 35 procent småhuslägenheter svarar RN att »upplåtelseformen är viktigare än hustyp», och att man visserligen föredrar andra hustyper men att »vi har valt att inte i onödan profilera oss mot SAP här».

Men är inte hustypen ändå viktig? Vpk har i många sammanhang, bl a i det lokala bostadspolitiska programmet, pekat på villabyggnadens värdor. Synpunkterna och argumenten behöver inte utvecklas här. Det räcker med att peka på de energimässiga konsekvenserna som Tarcisio Bommarco på ett så utmärkt sätt redogjorde för i debatten.

RN talar i intervjun om den radikaliserings som är på gång bland Lunds socialdemokrater, och inför den utvecklingen ska man tydligen vara aktsam med att »profilera sig». Jojo, taktiska synpunkter är mej inte alls främmande. Men den rent taktiska frågan är om man i första hand bör hålla sej väl med några sossepampar i kommunstyrelsen eller med den stora och radikala miljömedvetna opinionen, som säkert är kritisk till ett så stort villabyggnande. Eller med hyresgästföreningens lundaavdelning, som i sitt remissvar på planen bara går med på ett högst begränsat villabyggnande. GS

Brezjnev - Reagan.

Första rondan

Det här är egentligen varken tiden eller platsen att göra sej ironisk över vad VPK Lund gör eller inte gör, men av två tunga, ofrånkomliga artiklar i Zenit, så väljer man alltså att diskutera den lättare.

För trots att Lennart Berntsons »Apropos marxismens kris» huggar av åtminstone det ena benet på Partiet, så är den ändå tacksam, därför att den fortfarande sysselsätter oss med marxismens idéer.

Värre är det med E P Thompsons »Exterminismen som civilisationens sista stadium». Han går 20 mil längre än Berntson och han vill bli emotsagd. Han ställer två krigsmaskiner mot varandra. Han visar hur Brezjnev gör Reagan möjlig och vice versa, varför Dubcek och Allende är omöjliga, och varför det är naturligt för mrs Reagan att sova med revolver under huvudkudden.

Thompson är ovanlig inom vänstern. Han är desperat, och jag hoppas vi orkar ta honom på allvar, och blir mer desperata vi också. Vi kan kräva urtima riksdag om kärnvapnen i Europa, vi kan kräva folkomröstning för rätten att leva utan kärnvapenhot och vi kan gå ut i generalstrejk. Sen kan vi prata om människans frigörelse och i bästa fall slippa ropa: »Rädda jobben inom vapenindustrin!»

Lolo Wannberger

OBS! Ny rivning hotar!

Kommunen vill riva Villa Eka i hörnet Fasanvägen-Trollebergsvägen, fastighetsnämnden beslutar på måndag. Protestera!!!

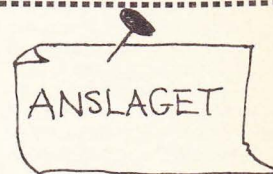
MOT KÄRNVAPEN

I allt fler av Europas länder växer opinionen mot kärnvapen. I bl a England och Danmark har man redan startat kampanjer för ett kärnvapenfritt Europa. Det är nu dags att vi i Sverige följer efter.

Onsdagen den 25 februari kl 19 i hörsalen, Stadsbiblioteket anordnas ett inledande möte för att starta en kampanj (bilda en aktionsgrupp) i Lund. Wilhelm Agrell talar.

Ni, såväl enskilda personer som organisationer, som är intresserade, har ideer och vill arbeta med detta kom till mötet!!!

Bakom initiativet står en grupp med representanter för fredsorganisationer i Lund samt enskilda.

FÖDD: Nils, Lund 14/2 1981
Gunilla Lanthén och Lars Nilsson.

SAMBO sökes till kollektiv på N. Fäladan. Inflytt mars-april. Vi är 3 tjejer - vem är du?
Ring 11 16 01.

BLÅSORKESTERN: Rep lördag febr kl 10 på Micklagård. Små tyska pärlor - ta med tyska häftet. Boka in årsmötet den 6/3. VPK IF: Fotbollsträning lö 21/3 kl 16 på Lerbacksskolan. Handbollsmatch ons 25/2 kl 23 på sparta mot Entreprisen.

REDAKTIONSUTSKOTT:
Jan Hinderson, Finn Hagberg.
BILDER:
Pär Egevad, Inger Stenlund, L-G Mann.

KONTAKTREDAKTÖR FÖR NÄSTA NUMMER:
Lars Borgström tel 13 19 75.